

РЕШЕНИЕ

№ 693

гр. София, 02.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Е СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Петър Люб. Сантиров

Членове: Ивета Антонова
Дамян Ив. Христов

при участието на секретаря Елеонора Анг. Г.а
като разгледа докладваното от Петър Люб. Сантиров Въззивно гражданско дело № 20241100513622 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК

С Решение № 12812 ОТ 28.06.2024 г., постановено по гр. д. № 43620/2023 г. по описа на СРС, 88-ми състав, е отхвърлен предявеният от Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/ срещу Медицински център ПСАГБАЛ „Света София“ ЕООД осъдителен иск с правно основание чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД за заплащане на сумата от 4 260 лв., представляваща съдебни разноски по адм. дело № 4239/2020 г. по описа на АССГ, по адм. д. № 10708/2021 г. по описа на ВАС, по адм.д. № 4022/2020 г. по описа на АССГ и адм.д. № 9991/2021 г. по описа ВАС, които НЕЛК е заплатило на „ОКИАНУС ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕООД поради издадени невалидни нищожни листове от ЛКК при ПСАГБАЛ „Света София“ ЕООД.

Със същото решение Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/ е осъдена да заплати на „Медицински център ПСАГБАЛ „Света София“ ЕООД на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 100 лв., представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Срещу така постановеното решение е постъпила въззивна жалба от Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/, чрез процесуалния ѝ представител – юрк. В. А., в която са изложени оплаквания за неправилност на обжалваното решение поради допуснати от първоинстанционния съд нарушения на материалния закон и необоснованост на изводите. Поддържа се, че обжалваното решение е постановено, от една страна, при липса на достатъчно събрани към спорния предмет доказателства и от друга страна - при липса на обсъждане на представените такива. В тази връзка посочва, че неправилно съдът е приел, че представените по делото експертизи, които

са изготвени в хода на административните производство, нямат отношение към предмета на спора, с оглед на което неправилно е счел за недоказано основанието на предявения иск. Счита, че доколкото ответникът има пряко отношение към издаването на невалидните болнични листове, е налице основание за ангажиране на отговорността му. Моли решението да бъде отменено и предявеният иск да бъде уважен.

Въззиваемият – Медицински център ПСАГБАЛ “Света София“ ЕООД е подал отговор на въззивната жалба в законоустановения срок по чл. 263, ал. 1 ГПК, чрез процесуалния си представител – юрк. Д.М., с надлежно учредена по делото представителна власт, с който оспорва същата по подробно изложени съображения. Сочи, че решението е постановено въз основа на събраните по делото доказателства и при съобразяване на относимата нормативна уредба, поради което и моли да бъде потвърдено, а въззивната жалба на ищеца да бъде оставена без уважение. Претендира разноски.

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 259 ГПК, от легитимирано лице – страна в процеса, като е заплатена дължимата държавна такса, поради което е допустима.

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от релевираните въззивни основания в жалбата.

Решението е валидно и допустимо, постановено в рамките на правораздавателната власт на съдилищата по граждански дела и в съответствие с основанието и петитума на искането за съдебна защита.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира въззивната жалба на ответника за неоснователна по следните съображения.

Съгласно цитираната разпоредба на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася по правилността на фактическите и правни констатации само въз основа на въведените във въззивната жалба оплаквания, съответно проверява законосъобразността само на посочените процесуални действия и обосноваността само на посочените фактически констатации на първоинстанционния съд, а относно правилността на първоинстанционното решение той е обвързан от посочените в жалбата пороци. Настоящата съдебна инстанция напълно споделя фактическите и правните изводи на първоинстанционния съд и по силата на чл. 272 ГПК препраща към мотивите на СРС, като по този начин те стават част от правните съждения в настоящия съдебен акт. По конкретно наведените във въззивната жалба оплаквания, които определят предмета на проверка от въззивния съд, настоящият състав на съда намира следното:

Отговорността по чл. 49 ЗЗД е гаранционно-обезпечителна и е производна за възложителя на работата, като възниква доколкото е налице виновно и противоправно поведение на извършителя на работата и зависи изцяло от обема на отговорността на причинителя, която е лична и виновна по смисъла на чл. 45 ЗЗД. Възложителят на работа отговаря по чл. 49 ЗЗД за вредите, причинени от негови работници и служещи при или по повод на възложената им работа и тогава, когато не е установено кой конкретно из между тях е причинил тези вреди. Когато при изпълнение на така възложената работа е допуснато нарушение на **предписани** или други общоприети правила, отговорността е по чл. 45 ЗЗД, съответно **чл. 49 ЗЗД**. В този смисъл са

задължителните за съда тълкувателни разяснения, дадени в т. 3 от Постановление № 4/1975 г. на Пленума на ВС и т. 2 от Постановление № 17/1963 г. на Пленума на ВС. Достатъчно е да се касае за дейност, която се осъществява по възлагане на този работодател и при или по повод изпълнението ѝ да са причинени вредите, без да е необходимо се персонифицира прекия причинител на увреждането – работник или служител на работодателя. Съгласно задължителните за съда тълкувателни разяснения, дадени в Постановление № 7/1959 г. на Пленума на ВС, юридическите лица отговарят по чл. 49 ЗЗД за вредите, причинени от техни работници и служители при или по повод на възложената им работа и тогава, когато не е установено **кой конкретно** измежду тях е причинил тези вреди.

За да възникне притезателното право на увредения да претендира обезщетение от претърпяното вредоносно деяние срещу ответника за обезвреждане на имуществени вреди, причинени виновно от изпълнителя при или по повод на възложената работа, трябва в обективната действителност да бъдат осъществени следните материални предпоставки (юридически факти): 1) за увредения да е възникнало право на вземане на извъндоговорно основание срещу причинителя на вредата – арг. чл. 45, ал. 1 ЗЗД, т. е. вредите да са причинени от делинквента чрез неговото виновно и противоправно поведение и 2) виновното лице да е причинило вредите при или по повод на изпълнение на възложената работа от Медицински център ПСАГБАЛ “Света София” ЕООД чрез своето действие или бездействие.

В конкретния случай не е спорно между страните, че с решение № 4184/24.06.2021 г., постановено по адм.д. № 4293/2020г. по описа на АССГ, II отделение, 31 с-в е отменено Експертно решение № 0662 от заседание № 059 от 26.03.2020 г. на НЕЛК-Специализиран състав по хирургични, ортопедични и сърдечно-съдови болести и потвърденото с него Експертно решение № 2478 от заседание № 200 от 19.12.2019 г. на ТЕЛК за общи заболявания към МБАЛ „НКБ“ ЕАД- гр. София, като **е обявена нищожността на болничен лист № Е20198538803 от 31.10.2019 г., издаден от Специализирана ЛКК при МЦ ПСАГБАЛ Св. София ЕООД** и преписката е изпратена при Специализирана ЛКК при МЦ ПСАГБАЛ Св. София ЕООД за произнасяне от надлежен състав. Със същото решение НЕЛК е осъдено да заплати на „Окианус Груп България“ ЕООД сумата от 1 610 лв., представляваща разноси в производство. Срещу така постановеното решение е подадена жалба от НЕЛК, като с решение № 3406/11.04.2022 г., постановено по адм.д. № 10708/2021 г. по описа на Върховния административен съд, VI отделение по адм.д. № 10708/2021 г. е отменено решение № 4184/24.06.2021 г., постановено по адм.д. № 4293/2020г. по описа на АССГ, II отделение, 31 с-в в частта, с която е постановено изпращане на преписката на Специализирана ЛКК при МЦ ПСАГБАЛ Св. София ЕООД за произнасяне от надлежен състав, а в останалата част решението е оставено в сила. С това решение НЕЛК е осъдена да заплати на „ОКИАНУС ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕООД съдебни разноси в размер на 600 лв. Съгласно мотивите на процесното решение болничният лист не е издаден от ЛКК в законен състав съгласно изискванията на чл. 7 от Наредбата на медицинската експертиза, поради което и не е породил правно действие. От мотивите на решението се установява още и че съгласно заключенията на вещите лица по съдебно-графологическата експертиза подписите в болничния лист **не са изпълнени от лекарите д-р Й. Д. и д-р Б. С. – Т.**, т.е. не е издаден от компетентен орган, както и че липсват данни за образувано при МЦ ПСАГБАЛ Св. София ЕООД

административно производство. С оглед на така очертаната фактическа обстановка, решаващият състав на съда е счел, че при осъществения административен контрол по реда на чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето НЕЛК не е извършила проверка за валидността на оспорения болничен лист, поради което издаденото потвърдително решение е незаконосъобразно и подлежи на отмяна.

По делото е представен изпълнителен лист от 16.06.2022 г., с който НЕЛК е осъдена да заплати на „ОКИАНУС ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕООД сумата от 1610 лв., представляваща разноски по адм.д. № 4239/2020 г. по описа на АССГ и сумата от 600 лв., представляваща разноски по адм.д. 10708/2021 г. по описа на ВАС, като не е спорно по делото, а и от представеното платежно нареждане от 09.08.2022 г. се установява, че ищецът е превел на същата дата по сметка на „ОКИАНУС ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕООД сумата от 2 210 лв.

Не е спорно още и че с решение № 4821/19.07.2021 г., постановено по адм.д. № 4022/2020 г. по описа на АССГ, II отделение, 50 с-в е отменено Експертно решение № 0579 от заседание № 049 от 11.03.2020 г. на НЕЛК-Специализиран състав по хирургични, ортопедични и сърдечно-съдови болести и потвърденото с него Експертно решение № 1414 от заседание № 136 от 16.09.2019 г. на ТЕЛК за общи заболявания към МБАЛ „НКБ“ ЕАД- гр. София, като е обявена **нищожността на болничен лист № Е20197425043 от 24.06.2019 г., издаден от Специализирана ЛКК при МЦ ПСАГБАЛ Св. София ЕООД** и преписката е изпратена при Специализирана ЛКК при МЦ ПСАГБАЛ Св. София ЕООД за произнасяне от надлежен състав. Със същото решение НЕЛК е осъдена да заплати на „ОКИАНУС ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕООД сумата от 1 450 лв., представляваща разноски в производството. Срещу първоинстанционното решение е подадена жалба от НЕЛК и с решение № 2102/07.03.2022 г. по адм.д. № 9991/2021 г. по описа на Върховния административен съд, VI отделение е оставено в сила решение № 4821/19.07.2021 г., постановено по адм.д. № 4022/2020 г. по описа на АССГ, II отделение, 50 с-в в частите, с които е отменено експертно решение № 0579 от заседание № 049 от 11.03.2020 г. на НЕЛК-Специализиран състав по хирургични, ортопедични и сърдечно-съдови болести и потвърденото с него Експертно решение № 1414 от заседание № 136 от 16.09.2019 г. на ТЕЛК за общи заболявания към МБАЛ „НКБ“ ЕАД- гр. София, обявена е **нищожността на болничен лист № Е20197425043 от 24.06.2019 г., издаден от Специализирана ЛКК при МЦ ПСАГБАЛ Св. София ЕООД**, както и в частта за разноските и е отменено решение № 4821/19.07.2021 г., постановено по адм.д. № 4022/2020 г. по описа на АССГ, II отделение, 50 с-в в частта, с която е постановено изпращане на преписката на Специализирана ЛКК при МЦ ПСАГБАЛ Св. София ЕООД за произнасяне от надлежен състав. Със същото решение НЕЛК е осъдена да заплати на „ОКИАНУС ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕООД сумата от 600, 00 лв., представляваща разноски по делото.

Съгласно мотивите на така постановеното решение болничният лист е нищожен, доколкото не е подписан от посочените в него членове на ЛКК, което влече след себе и незаконосъобразност на процесните решения на ТЕЛК и на НЕЛК, в които това не е констатирано. От изслушаната съдебно-графологична експертиза е установено, че болничният лист е неистински, което обстоятелство е пропуснато да бъде констатирано от ТЕЛК и НЕЛК.

Въз основа на процесното решение е издаден изпълнителен лист от 10.06.2022 г.,

с който НЕЛК е осъдена да заплати на „ОКИАНУС ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕООД сумата от 1450 лв., представляваща разноски по адм.д. № 4022/2020 г. по описа на АССГ и сумата от 600 лв., представляваща разноски по адм.д. № 9991/2021 г. по описа на ВАС, като между страните не е спорно, а и от представеното платежно нареждане от 09.08.2022 г. се установява, че НЕЛК е заплатил на същата дата по сметка на „ОКИАНУС ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, сумата от 2050 лв.

С оглед на което, като безспорно по делото се установява заплащането от страна на НЕЛК на „ОКИАНУС ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕООД на сума в общ размер на 4260, 00 лв. - разноски за административните дела, като спорният в настоящото производство въпрос, който в съответствие с разпоредбата на чл.269 ГПК очертава и предмета на въззивната проверка, е относно наличието на основание за ангажиране на отговорността на ответника Медицински център ПСАГБАЛ “Света София ЕООД за причинени на ищеца имуществени вреди, представляващи заплатени съдебни разноски по административни дела.

С оглед на конкретно наведеното във въззивната жалба оплакване относно допуснато нарушение при кредитиране на представените експертизи следва да бъде посочено, че процесните заключения на вещите лица не са представени и изслушани по предвидения в чл. 200 ГПК ред, поради което и по начало същите не могат да послужат като източник на доказателствени изводи в производството по настоящото гражданско дело. В случая относими към предмета на настоящия спор са обсъдените вече решения постановени по образуваните административни дела, при постановяване на решаващият акт по които съдът е взел предвид заключенията, на които се позовава въззивникът. Съобразявайки значението на представените административни решения, заедно с останалите събрани по делото доказателства, първоинстанционният съд е достигнал до извод относно спорния между страните въпрос, като оплакването на въззивника за допуснати нарушения при кредитиране на събраните по делото доказателства е неоснователно.

Предмет на административни производства, с оглед изхода на които ищецът е заплатил претендираната под формата на вреда парична сума, е законосъобразността на издадените болнични листове. В съответствие с разпоредбата на чл. 7 от Наредбата за медицинската експертиза болничните листове се издават от лекуващите лекари/лекарите по дентална медицина и ЛКК, както и от лечебни заведения, които обслужват лицето по месторабота. Доколкото по аргумент от разпоредбата на чл. 302 ГПК влязлото в сила решение на административния съд е задължително за гражданския съд относно това дали административният акт е валиден и законосъобразен и при съобразяване на представените по делото решения, то настоящият състав на съда е длъжен да приеме за установено, че процесните болнични листове са нищожни, доколкото не са подписани от посочените в него лица - членове на ЛКК към Медицински център ПСАГБАЛ „Света София“ ЕООД.

Ответникът Медицински център ПСАГБАЛ “Света София ЕООД представлява лечебно заведение по смисъла на чл. 2 от Закона за лечебните заведения, към което по аргумент от разпоредбата на чл. 104, ал. 1 ЗЗ могат да бъдат разкривани лекарски консултативни комисии /ЛКК/. При съобразяване на действащата нормативна уредба се установява, че отговорността на ръководителите на лечебните заведения, към които са създадени ЛКК, се ограничава до правилната организация, качеството и контрола на медицинската експертиза – в този смисъл е и разпоредбата на чл. 62 от Правилника за

устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертиза ръководителите на лечебните заведения, както и разпоредбата на чл. 56, ал. 2 от Наредбата за медицинската експертиза.

Настоящият въззивен състав на съда намира, че от събраните по делото доказателства не се установява, при условията на пълно и главно доказване, наличието на противоправно поведение на служители на ответника, с което при или при повод на изпълнение на възложената им от Медицински център ПСАГБАЛ „Света София“ ЕООД работа чрез своето действие или бездействие да са причинили вреди на ищеца. Напротив, по делото се установява, че процесните болнични листове не са подписани от членове на ЛКК към Медицински център ПСАГБАЛ „Света София“ ЕООД, като не са представени доказателства за каквато и да е ангажираност на служители на ответника при съставянето или използването на процесните документи, която да се намира в причинно-следствена връзка с претърпените от ищеца имуществени вреди, представляващи заплатени съдебни разноски по образуваните административни дела.

Следва да бъде посочено още, че настоящият състав на съда намира за обоснован извода на първоинстанционния съд, че в случая се касае до хипотеза на създаване и използване на неистински документи по смисъла на чл. 93, т. 6 от Наказателния кодекс – документ, на който е придаден вид, че представлява конкретно писмено изявление на друго лице, а не на това, което действително го е съставило. С оглед на което, на още по-голямо основание не би могло да бъде прието, че е налице основание за ангажиране отговорността на лицето, което по начало отговаря за организацията на дейността на лицата, чиито подпис е фалшифициран.

С оглед на изложеното, настоящият състав на съда намира, че не е налице основание за ангажиране на обективната отговорност на ответника по чл. 49 ЗЗД, поради което и предявеният осъдителен иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По отношение оплакването, обективизирано в молба от 05.12.2025 г., касещо допуснатото нарушение на ГГС, изразяващо се в невръчване на отговора на въззивната жалба и съдържащо искане за отмяна на определението по реда на чл. 253 ГПК, с което съдът е дал ход на устните състезания, следва да се отбележи, че за въззивния съд не съществува законоустановено задължение за връчване на отговора на въззивната жалба.

Доколкото крайните изводи, до които е достигнал СРС съвпадат изцяло с тези на настоящия състав, първоинстанционното решение следва да бъде изцяло потвърдено.

При този изход на спора въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемия на основание чл. 78, ал. 3 ГПК вр. чл. 273 ГПК, при съобразяване на представените доказателства за извършени разноски и с оглед на направеното възражение за прекомерност, сумата от 700, 00 лв., представляваща разноски във въззивното производство.

С оглед на цената на исковете въззивното решение не подлежи на касационно обжалване по правилата на 280, ал. 3, т. 1 ГПК, във вр. с чл. 69, ал. 1, т. 1 ГПК.

Така мотивиран, Софийският градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 12812 ОТ 28.06.2024 г., постановено по гр. д. № 43620/2023 г. по описа на СРС, 88-ми състав.

ОСЪЖДА Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/, ЕИК 121242837, адрес гр. София, бул. „Академик Иван Евстратиев Гешов“ № 15 да заплати на „Медицински център ПСАГБАЛ „Света София“ ЕООД , ЕИК 201509714, с адрес: ул. „Михалаки Ташев“ № 2 на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 273 ГПК **сумата от 700 лв.**, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение за въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____